Felicja Cieśluk

Urodziła się 6 lipca 1896 roku w Zawierciu. Matka Felicja, ojciec Leonard. Ukończyła Seminarium Nauczycielskie im. A. Osuchowskiego w Zawierciu.
Od 1918 do 1920 roku była nauczycielką w Szkole Powszechnej w Sosnowcu. W latach 1920-1921 była słuchaczką Wyższego Kursu Nauczycielskiego w Warszawie. Od 1921 do 1923 roku uczyła w Szkole Ćwiczeń przy Seminarium Nauczycielskim w Białymstoku, od 1923 do 1925 w Szkole Ćwiczeń przy Seminarium Nauczycielskim im. E. Orzeszkowej w Grodnie. W latach 1925-1926 była słuchaczką Studium Polonistycznego przy Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (pod kierownictwem prof. dr. St. Łosia). Od 1926 do 1930 roku była nauczycielką w Szkole Ćwiczeń przy Seminarium Nauczycielskim im. E. Orzeszkowej w Grodnie oraz w tymże Seminarium, jednocześnie prowadziła wykłady dla żołnierzy w Dowództwie Okręgu korpusu oraz wykłady dla oficerów z zakresu metodyki.
W latach 1930-1939 była nauczycielką w Szkole Ćwiczeń przy Pedagogium im. St. Konarskiego w Warszawie oraz w tym Pedagogium, jednocześnie odbywałam praktyki ze słuchaczami Pedagogium. Od 1939 do 1944 roku uczyła w Szkole Powszechnej nr 165 w Warszawie oraz prowadziła tajne nauczanie w zakresie szkoły średniej z języka polskiego i historii. Od 1945 roku uczyłam w Jedenastoletniej Szkole Ogólnokształcącej nr 27 (od 1959 roku XXVII Liceum im. Tadeusza Czackiego) oraz byłam zastępcą dyrektora.
W okresie plebiscytu w roku 1920 uczestniczyła w pracy propagandowej na rzecz polskiego Śląska. Podczas powstań śląskich brała udział w dostarczaniu broni powstańcom (w oddziałach powstańczych walczyli również członkowie jej rodziny, m.in. jej rodzony brat).
W okresie pracy w Grodnie prowadziła wykłady z zakresu metodyki dla nauczycieli wiejskich grodzieńszczyzny, łącznie z ówczesnym inspektorem szkolnym – Krajewskim.
Podczas okupacji niemieckiej prowadziła tajne nauczanie na kilku kompletach z zakresu całej szkoły średniej. Była w związku z tym poszukiwana przez Gestapo i musiała kilkakrotnie wyjeżdżać z Warszawy i ukrywać się na wsi. W okresie Powstania Warszawskiego zorganizowała, wraz z kilkoma innym nauczycielami mieszkającymi w tym samym domu, nauczanie w zakresie szkoły podstawowej dla dzieci w wieku szkolnym oraz zajęcia przedszkolne dla przedszkolaków.
W marcu 1945 roku wróciła do Warszawy i zgłosiła się do Związku Nauczycielstwa Polskiego, skąd otrzymała skierowanie do Kuratorium mieszczącego się wtedy na Pradze. Polecono jej zorganizowanie szkoły na Powiślu. W ten sposób powstała najpierw szkoła podstawowa, następnie – po reformie szkolnictwa w roku 1948 – rozwojowa ogólnokształcąca, która w 1959 roku otrzymała imię Tadeusza Czackiego. Do 1961 roku była zastępcą dyrektora.
Od 1919 roku była członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego.
Od 1946 roku była członkiem PPS (Polskiej Partii Socjalistycznej), a od 1948 – PZPR (Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej). przez wiele lat była opiekunką Samorządu Szkolnego, od 1959 roku opiekunką 6 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej oraz pisma szkolnego „Promień Szkolny”.

Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi (1957), Złota Odznaka za Zasługi dla Warszawy (1966).